

L'anfàn prodéggo

L'an 1841 l'italiàn Bernardino Biondelli, esper dé patoué, y a couédi cheu verchón dé la Parabole dé l'Anfàn Prodéggo en cheu déféèn patoué vadotèn (Ohta, Ayah, Bard/Don-ah, Cogne, Dzignó é Voteurnéntse). Heutte cheu verchón son, vouèi comme vouèi, lé pieu vièi documèn dé hcrit en patoué qué sé cognesson. Apré 170 an, no sembie qué fise bièn emportàn ramahì dé verchón dou dzor dé vouèi, eun-a pé ogne quemeun-a dé la Val d'Ohta.

In ommo y ave do garsón. Lo pieu dzovén-o dit ou sén pae : « Pappa, don-é-mé la par dé bén qué mé totse ». É lo pae y a partadjà lo sén bén. Cahque dzor apré, in co qué y a betà ensombio totte lé sén bague, lo pieu dzovén-o di do, y at ala-sé-nèn di mitte é y a pica-se tot hen qué y avive vià pé lé cantin-e é a female. Can y a to dehpénsa, a hi pais lai, y a vignà la grosa mizée é l'ommo y at envion-à a patì la fan. Y at alà valet a eun dé per lai qué y a beta-lo en campagne vardé lé portset. Y èèye bièn lamà empyi-se lo ventre dé hize guiàn dé tséno qué picavon lé portset ma gnén ié né don-ave. Donca, en armanaquèn da per sé, y a deu-se : « Véo ovré en tsi lo mén pae, y an dé pan a téqué vià é dzo sèi hé a crépé dé fan ! Vouèi gavé-me dé hé, vouèi torni i mitte avó lo pappa é deé-ié : « Pappa, dz'èi fé pétchà contre lo Siel é contre vo ; meeutto pami dé éhtré lo vouhtro mignot, prendi-me ou vouhtro servicho comme eun di vouhtre valet ». É paé y a parti é y a tornà i mitte.

Sive co louèn can lo sén pae y a vi-lo arevé é y a pré-se pén-a ; y a trella-ie ou rehcontro é y a téca-ie lé brah ou co. Endonca, lo mignót y a deu-ie : « Pappa, dz'èi fé pétchà contre lo Siel é contre vo ; meeutto pami dé éhtré lo vouhtro garsón ». Ma lo pae y a deut i sén valet : « Vitto, portade lé vehti dé la féhta é vehti-lo, beta-ie an verdzetta ou dèi é dé bote i pi. Alade prende lo vé qué n'en engrichà, lo touade, apoué mendzèn é fièn féhta qué lo mén garsón sive mor é y a tornà en véya ; sive perdì é dz'èi torna-lo trové ! ». É y an beta-se a fae féhta.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

ARNAD

Lo garsón pieu vièi sive en campagne. Can sé retsaviave, protso di mitte y a senti qué son-avon é danhiavon. Y a crià in valet é y a manda-ie hen qué capitave. Hitta hé dit : « Y é lo vouhtró frée qué y a tornà é lo vouhtró pae y a touà lo vé qué n'en engrichà perqué y a tornà san ». Ou dzovén-o y a vigna-ie lo femet é y a réfeza-se dé entré. Ou pae qué y a sorti crié-lo, y a rehpondi : « Voualà, apré ten an qué travayo pé vo, dz'èi toujor fé to hen qué y édde deu-me é jamé y édde don-a-me gnanca in tsévrèi... a mé, pé fae féhta avó lé mén amis. Ma can lo vouhtró mignot torne apré avé picà to lo vouhtró bèn a female, fiyidde toué per sé lo vé a l'engras ! ». Ma lo pae ié dit : « Teu, minà dé mé, t'it toujor avó mé, é to hen qué y et a mé y et a té. Ma fante bèn fae féhta é ihté contèn perqué lo tén frée, qué sive mor, y a tornà rénéhtre ; sive perdi é dz'èi torna-lo trové ! ».

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

Tiré de :

Évangile selon Luc 15 : 11-32 du Nouveau Testament

Texte inédit—2015

Collaborateur d'Arnad pour la traduction: **Nella Joly**

La transcription a été soignée par le Guichet Linguistique

Mise à jour de la graphie : octobre 2013